

Eerste adventszondagsviering 30 november 2025

Eerste hoop bij ontij: Dat het licht komen mag!

Lezingen

- ♦ Jesaja 2: 1-5
- ♦ Psalm 122: vervangen door Pelgrimsgebed van Amanda Strydom
(waarom laten ze in Vlaanderen de Psalmvermelding weg bij de vaste lezingen?)
- ♦ Brief aan de Romeinen 13: 11-14
- ♦ Matteüs 24: 37-44

Begroeting en openingswoord

Goedemorgen allemaal en alvast bedankt om naar hier te komen
terwijl de duisternis blijft nazinderen in het ochtendlicht.

Misschien kwam je hoopvol naar hier,
misschien was het een gevecht om hier te geraken,
misschien is het lachen je vergaan
Misschien is je hoop mee vertrokken met je lach
Misschien huiver je bij het begrotingsakkoord
Zeker en vast, heb je al eens je blik afgewend bij de beelden uit Gaza en Oekraïne, om
er twee te noemen van de vele brandhaarden van geweld.

Je zucht van wanhoop bij al dit ontij,
gaan we proberen om zetten in een ademtocht die verlicht en energie geeft.
Welzijnszorg, onze trouwe metgezel tijdens de advent,
zet dit jaar de focus op de link tussen armoede en gezondheid.
Ziek maakt arm, arm maakt ziek, weet je nog?
Die betaalbare én toegankelijke gezondheidszorg,
waarvoor zij ijveren, staat nog steeds onder zeer grote druk.
De slogan dit jaar luidt: wie arm is moet keuzes maken.
Wat betekent hoop voor iemand die in armoede leeft
en kampt met gezondheidsproblemen?
Ik doopte deze viering dan ook onder de naam EHBO:
Eerste hoop bij ontij: dat het licht komen mag!

Met het thema van de hoop sluiten we tenslotte ook aan bij de uitgeleide -of is het de
finale- van het kerkelijk Jubeljaar: pelgrims van de hoop.

Ik nodig jullie van harte uit om samen deze hoop te laten ontkiemen op de tonen van
het Lied aan het Licht.

Lied aan het Licht

Lichtritus en lichtlied

We zijn in de donkerste tijd van het jaar.
We houden niet van duisternis.
Rondom ons zien we heel veel lichtjes verschijnen.
Duisternis moet verdreven worden.

Maar...
één lichtje, één kaars is genoeg
om in het duister de weg te vinden.
Eén kleine vlam is voldoende
om een bos in lichterlaaie te zetten.

Week na week steken we in deze advent een kaars aan.
Een kaars die vertelt over 'hoop'. Daarmee sluiten we ook aan bij het Jubeljaar
waarin wij worden uitgenodigd om pelgrims van de hoop te zijn of te worden.
Hoop op een kleine twijg die een nieuwe lente aankondigt.
Hoop op een daad van solidariteit voor de mens in nood.
Hoop op een medemens die blijft geloven in vrede.
Hoop op een samenleving waar iedereen meetelt.

Vandaag steken we de eerste kaars aan.
Ze wil in ieder van ons die hoop aanwakkeren.
Bidden wij bij dit gebaar:

Zegengebed

Voor wie leven
met een verscheurd hart
omwille van groot verdriet,
klimaatrampen,
slachtoffers van oorlogen
**Met vrede gegroet en gezegend
met licht!**

Voor wie het netwerk
in zijn of haar omgeving
en dat van de wereld
wil herstellen
Met vrede gegroet en gezegend

met licht!

Voor wie moeite doet
om met minder
genoeg te hebben
**Met vrede gegroet en gezegend
met licht!**

Voor wie in stilte wachten
en vertrouwen
dat de liefde zal blijven:
in de naam van vader-moeder,
Zoon en heilige Geest

Wie wil de eerste kaars aansteken terwijl we zingen?

Lied: Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft.

Openingsgebed (een fragment uit Lied om vrijheid, van Huub Oosterhuis, de volledige tekst en een bespreking vind je hier:

<https://www.tweeofdriebijeen.nl/lied-om-vrijheid/>

en hier vind je een uitvoering:

<https://open.spotify.com/track/5ScAfkrMhVU839ZrVK9aEJ?si=ed54a085cc2c40b6>

Wij, tussen moed en wanhoop. Waarom weten
Wij wel wat leven is maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied
En durven onze zwaartekracht vergeten.

Verlangen, pijn van onbekende duur:
Turen de verte in, niet kunnen laten
Een stad te zien, een tuin, doorschijnend water –
Dan valt de nacht over het middaguur.

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
Heugenis aan het woord in den beginne,
Licht – ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
De mensen niet die wij nog angstig zijn.
Wij zouden niet meer vluchten voor de pijn
En voor de grootste liefde niet vervaren.

Lezing uit JESAJA 2,1-5

Uit de Profeet Jesaja
Visioen van Jesaja, de zoon van Amos,
over Juda en Jeruzalem.
Op het einde der dagen
zal de berg waarop de tempel van de HEER staat,
oprijzen boven alle bergen
en uitsteken boven alle heuvels.
Alle volkeren zullen erheen stromen
en talloze naties erheen trekken.
Zij zullen zeggen:
Kom, laat ons optrekken naar de berg van de HEER,
naar de tempel van Jakobs God.
Hij zal ons zijn wegen wijzen
en wij zullen zijn paden bewandelen.

Want uit Sion komt de Wet,
het Woord van de HEER uit Jeruzalem.
Oordelen zal Hij de volkeren,
rechtspreken over de talloze naties.
Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers,
hun speren tot sikkels.
Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander,
en niemand zal nog leren oorlog voeren.
Huis van Jakob, kom,
laat ons wandelen in het licht van de HEER.

Klein Magnificat

Lezing uit de Romeinenbrief 13,11-14

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome
Broeders en zusters,
Gij weet
dat het uur om uit de slaap te ontwaken
reeds is aangebroken.
Thans is ons heil dichterbij
dan toen wij tot het geloof kwamen.
De nacht loopt ten einde, de dag breekt aan.
Laten wij ons dus ontdoen van de werken der duisternis
en ons wapenen met het licht.
Laten wij ons behoorlijk gedragen
als op klaarlichte dag,
en ons onthouden van braspartijen en drinkgelagen,
van ontucht en losbandigheid, van twist en nijd.
Bekleedt u met de HEER Jezus Christus
en koestert geen zondige begeerten meer.

Zijn woord wil deze wereld omgekeerd

Lezing uit het evangelie volgens MATTEÛS 24,37-44

Uit het heilig evangelie van onze HEER Jezus Christus volgens Matteüs
In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:
"Zoals het ging in de dagen van Noach,
zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon.
Zoals de mensen in de dagen voor de zondvloed
doorgingen met eten en drinken,
met huwen en ten huwelijk geven,
tot op de dag waarop Noach de ark binnenging,
en zij niets vermoedden
totdat de zondvloed kwam en allen wegrukte:

zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon.
Dan zullen er twee op de akker zijn:
de een wordt meegenomen, de ander achtergelaten:
twee vrouwen zullen met de molen aan het malen zijn:
de een wordt meegenomen, de andere achtergelaten.
Weest dus waakzaam,
want gij weet niet op welke dag uw HEER komt.
Begrijpt dit wel:
als de eigenaar van het huis wist
op welk uur van de nacht de dief zou komen,
zou hij blijven waken en in zijn huis niet laten inbreken.
Weest ook gij dus bereid,
omdat de Mensenzoon komt op het uur
waarop gij het niet verwacht."

Homilie

Vandaag start de campagne van Welzijnszorg. Een thema van vroeger: 'Ziek-zijn maakt arm, Arm-zijn maakt ziek' komt weer in de aandacht.
Mensen die in armoede leven staan voor keuzes, zeker in verband met gezondheid.
Sommige mensen komen door die dilemma's ook in armoede terecht.

Ik geef jullie nog twee vragen mee:
heb jezelf al meegemaakt dat gezondheidszorg ontoegankelijk is?
Heb je al zelf al om financiële redenen voor minder gezonde oplossingen of manieren van leven moeten kiezen?
Heb je al meegemaakt hoe ziekte isolerend kan zijn?
En als laatste: heb je als zorgverlener al meegemaakt, hoe isolerend die taak soms kan zijn, zo wel in je hoofd als in je concrete sociale leven?
Is er iemand die zorgt voor jou als zorgverlener?

Hoe ver te gaan? Lied dat beschrijft hoe gedreven mensen kunnen zijn, maar eveneens de vraag overweegt die vorige week even aan bod kwam: hoe ver moeten we gaan, hoe ver kunnen we gaan en wat, oh wat houdt ons op de been?

<https://www.youtube.com/watch?v=qr20Rj6V1pY>

Geloofsbelijdenis:

Ik geloof in een God
die een kwetsbare ruimte schiep
voor de mens
waar wij in de kwetsbaarheid van de
ander
Onze eigen kwetsbaarheid ontmoeten

In die ontmoeting ligt de kracht
om ten volle mens te worden
naar Gods hart.

Ik geloof in Jezus
die geen Majesteit wil zijn
maar kwetsbare "ruimte"
tussen mensen is
ons geneest van gewonde waardigheid

eenzaamheid en zinloosheid

Ik geloof in de Geest
die ons met vuur
motiveert
om aan Gods nieuwe ruimte te werken

Ik geloof in de mens
die gelooft in de kracht van
kwetsbaarheid
en die doet schitteren,
als een baken van licht
zelfs in de diepste duisternis.

Voorbeden met als tussenzang

*Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is,
En mij toevertrouw,
En het licht niet haat.*

Bidden wij voor de samenleving waarin we leven.
Dat het begrotingstekort mensen niet verzuurd en te bitter maakt om solidair te zijn in hun dagelijks leven.
Dat zij blijven stappen zetten naar mensen in kwetsbare omstandigheden, met heel hun hart, maar ook met hun handen.

Bidden wij voor mensen in kwetsbare omstandigheden, dat zij hoop mogen vinden in mensen op hun weg. Dat zij de kracht vinden om vol te houden, dat zij de schaamte durven opzij zetten, en hulp durven vragen.

Bidden wij voor mensen in de zorg en in de vele hulporganisaties, dat ze niet in de verleiding komen om misbruik te maken van de zorgbehoevenden die hun zijn toevertrouwd. Dat er ondanks de stevige besparingen ook door de overheid wordt ingezet op betaalbare en toegankelijke zorg voor iedereen, en een leefbare zorgsector waar lusten en lasten menselijk verdeeld worden.

Gebod over de gaven

God naar wie wij verlangen,
in het ontvangen van dit brood komt u ons nabij.
Geef dat wij uw vertrouwen niet beschamen
en deze advent beleven als een unieke kans
om steeds meer kinderen van het licht,
brengers van hoop, te worden.
We vragen het U In deze adventstijd en alle dagen van ons leven. Amen.

Onze Vader

Communie

Tijdens de communie kan je luisteren naar het pelgrimsgebed dat ik vandaag met jullie wilde delen als hertaling van Psalm 122, de psalm van deze zondag. Deze bezingt hoe allen zullen optrekken naar Jeruzalem, waar de ware spirituele (en dus ook wereldse) vrede zal te vinden zijn.

https://www.youtube.com/watch?v=TkiSgc_OLUA&t=5s

Alles wat ik wil

al heb ik alles wat ik wil
een wagen en een woning
een plek waar ik ontstress, verstil
een land van melk en honing

een fijne wijk, een toffe tuin
met zicht op veld en bomen
geen kapitaal, geen groot fortuin
maar wel nog genoeg dromen

al heb ik alles wat ik wens
de liefde van mijn leven

en kinderen die me als mens
vaak veel voldoening geven

toch blijf ik zitten met de vraag
die maar niet weg wil ebben
doen we genoeg – ook nu, vandaag -
voor wie het minder hebben

voor wie verweesd is, kansloos, ziek
of aan het leven lijdt
dat heikel puntje van kritiek
raak ik niet zomaar kwijt

Hilde Van Parys

Dank aan u allen om hier vandaag te komen meevieren.

Danku aan Chris voor de praktische bijstand en het voorlezen, ook Lieve voor praktische bijstand en de zangleiding Herman bedankt voor de orgelbegeleiding en Teejo bedankt voor het initiatief, het ontwerp en het maken van de mooie adventsstaf. (Zit daar al een voorafschaduw van het kruis in ;-) => geen kerst zonder Pasen, weet u wel.

Zending en zegen

Mogen we van hier heengaan met de zachte moed en de sterke bereidheid
antwoord te geven op de oproep hoop te brengen in deze donkere tijden.
Doen we het allen op onze eigen manier,
met de kansen die we krijgen en met de zegen van God die zich noemen laat:
Vader-moeder, Zoon en Heilige Geest. Amen.